

1. Demografický vývoj

Hlavní město Praha mělo v mezikrajském srovnání dlouhodobě druhý nejvyšší počet obyvatel, na jehož zvyšování se hlavní měrou podílel migrační přírůstek. Na vysokém kladném přírůstku stěhováním se podílela zahraniční migrace. Přirozený přírůstek byl v Praze dlouhodobě kladný, v mezikrajském srovnání byl nejvyšší. Podíl cizinců na celkovém počtu obyvatel se v Praze neustále zvyšoval a dlouhodobě byl nejvyšší v rámci krajů. Také naděje dožití obyvatel Prahy se neustále zvyšovala a byla nejvyšší v mezikrajském srovnání. Dlouhodobě se v Praze zvyšoval podíl osob ve věku 0–14 let a 65 a více let, a to na úkor poklesu podílu osob ve věku 15–64 let.

Územní změny, sídelní struktura

Od roku 2001 se krajské hranice hlavního města Prahy nezměnily.

Hlavní město Praha je současně krajem, okresem i obcí, které má statut města. V Praze došlo od roku 2001 pouze k menším změnám v jejím vnitřním členění (změna hranic městských částí a ZSJ).

Hl. m. Praha je dlouhodobě krajem s nejvyšší hustotou zalidnění.

Rozloha hl. m. Prahy k 31. 12. 2019 byla 49 621 ha (0,6 % rozlohy Česka). Ke konci roku 2019 bylo v Praze evidováno 1 324 277 obyvatel (12,4 % celkového počtu obyvatel Česka). Hustota zalidnění v Praze v roce 2019 činila 2 668,8 obyvatel/km², a byla tak nejvyšší ze všech krajů Česka.

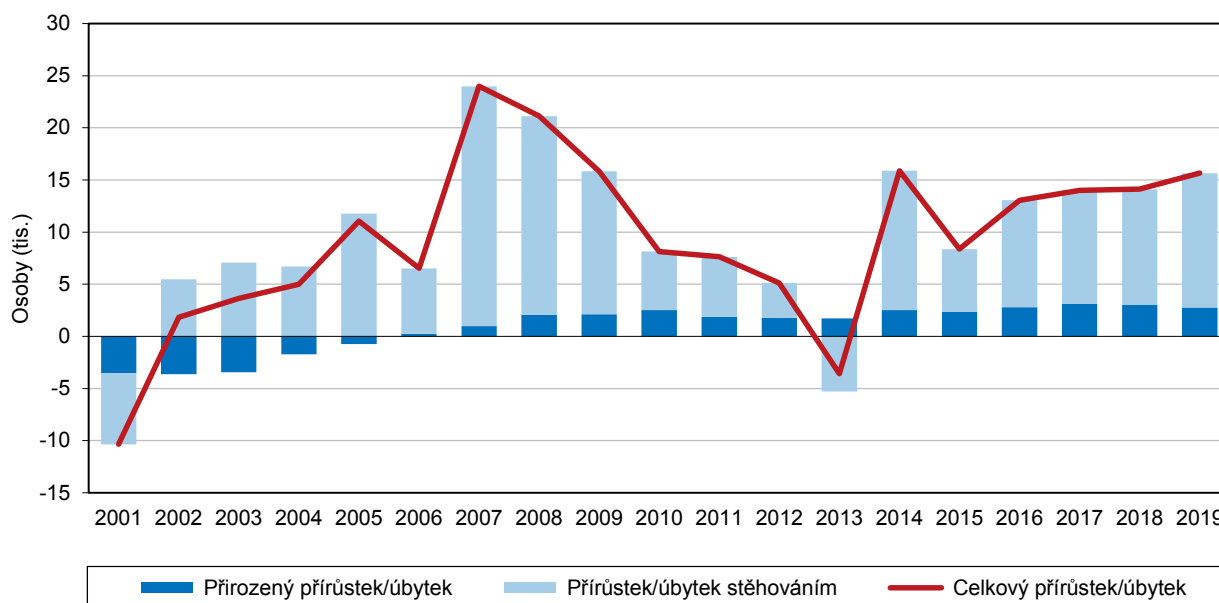
Vývoj počtu obyvatel

Počet obyvatel se dlouhodobě zvyšoval.

V Praze bylo k 31. 12. 2019 evidováno celkem 1 324 277 osob, z toho bylo 51,1 % žen. Během roku 2019 počet obyvatel vzrostl o 15 645 osob (tj. o 1,2 %). Od roku 2001 se počet obyvatel Prahy zvýšil o 176 922 obyvatel (bez zohlednění výsledků SLDB 2001 a 2011, tj. o 15,4 %). Počet obyvatel Prahy měl v letech 2001–2019 rostoucí tendenci.

Pohyb obyvatel v hl. m. Praze v letech 2001–2019

Zdroj: ČSÚ

Počet živě narozených dětí převažoval nad počtem

Přirozený přírůstek (tj. rozdíl mezi počtem živě narozených a zemřelých) v Praze v roce 2019 byl kladný, dosáhl hodnoty 2 755 osob a na celkovém přírůstku

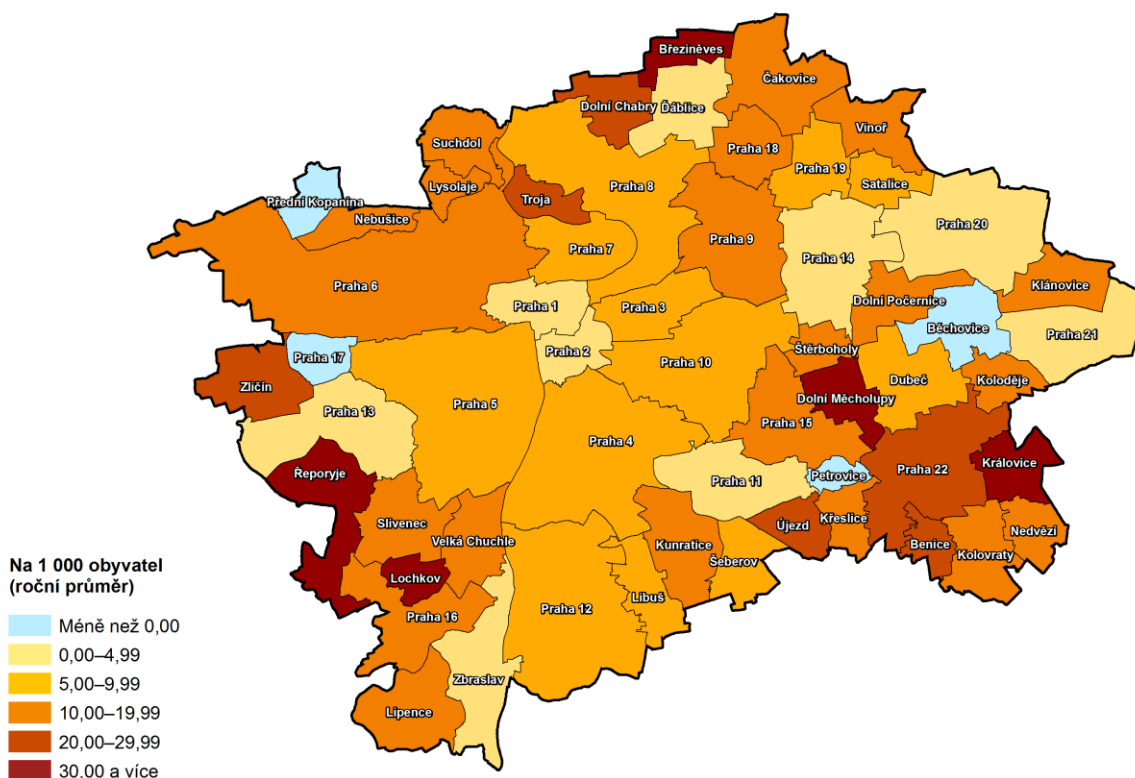
zemřelých osob každoročně od roku 2006.

obyvatelstva se podílel z 17,6 %. V letech 2001–2019 se přirozeným přírůstkem zvýšil počet obyvatel o 16 826 osob, což představovalo 9,5 % celkového přírůstku obyvatelstva Prahy v uvedených letech. Záporný přirozený přírůstek z let 2001–2005 byl vyrovnán kladným přirozeným přírůstkem v letech 2006–2013. Mezi lety 2014 a 2019 byl přirozený přírůstek stále kladný a činil 16 556 osob. V relativním vyjádření dosahoval přirozený přírůstek v roce 2019 hodnoty 2,4 osoby na 1 000 obyvatel středního stavu.

Počet přistěhovaných převažoval nad počtem vystěhovaných každoročně od roku 2002 s výjimkou roku 2013.

Migrační přírůstek (tj. rozdíl mezi počtem přistěhovaných a vystěhovaných) v Praze v roce 2019 činil 12 890 osob, podílel se tak 82,4 % na zvýšení celkového počtu obyvatel. V období let 2001–2019 získala Praha migrací 160 096 obyvatel, což bylo 90,5 % celkového přírůstku v uvedeném období. Migrační přírůstek byl v Praze od roku 2002 kladný s výjimkou roku 2013 (–5 297 osob). V relativním vyjádření nabýval migrační přírůstek v roce 2019 hodnoty 9,8 osoby na 1 000 obyvatel středního stavu.

Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v městských částech hlavního města Prahy v letech 2014 až 2019

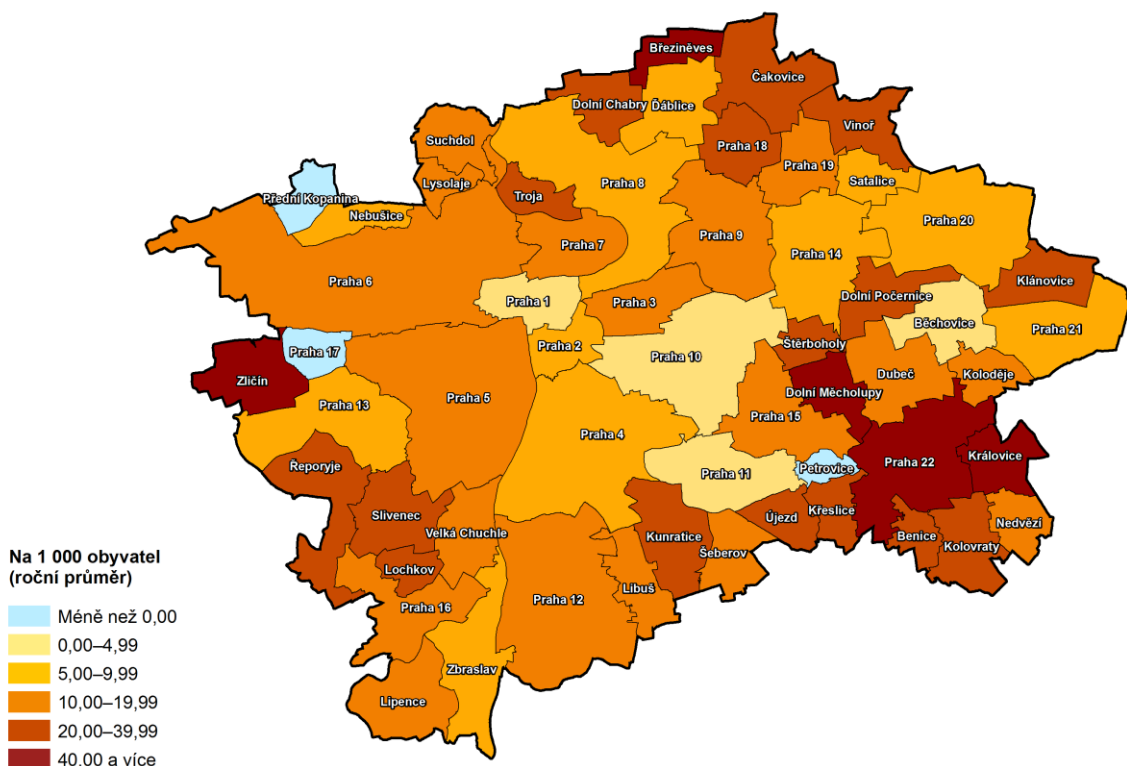
Zdroj: ČSÚ

Celkový přírůstek obyvatel byl každoročně od roku 2002 kladný s výjimkou roku 2013.

Celkový přírůstek (tj. součet přirozeného přírůstku a přírůstku stěhováním) v Praze v roce 2019 byl 15 645 osob. Praha získala v letech 2001–2019 celkovým přírůstkem 176 922 osob (bez zohlednění výsledků SLDB 2001, 2011). Celkový přírůstek stejně jako migrační přírůstek nabýval kladných hodnot od roku 2002 s výjimkou roku 2013 (–3 579 osob). V relativním vyjádření dosahoval celkový přírůstek v roce 2019 hodnoty 11,9 osoby na 1 000 obyvatel středního stavu.

Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v městských částech hlavního města Prahy v letech 2014 až 2019

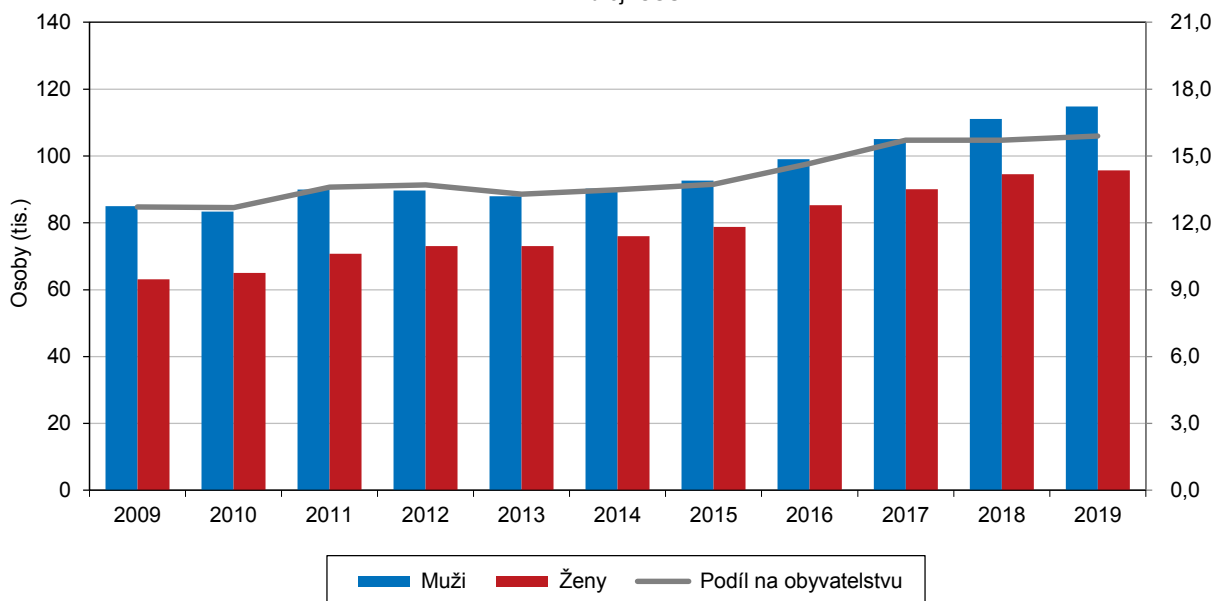
Zdroj: ČSÚ

Počet cizinců se dlouhodobě zvyšoval.

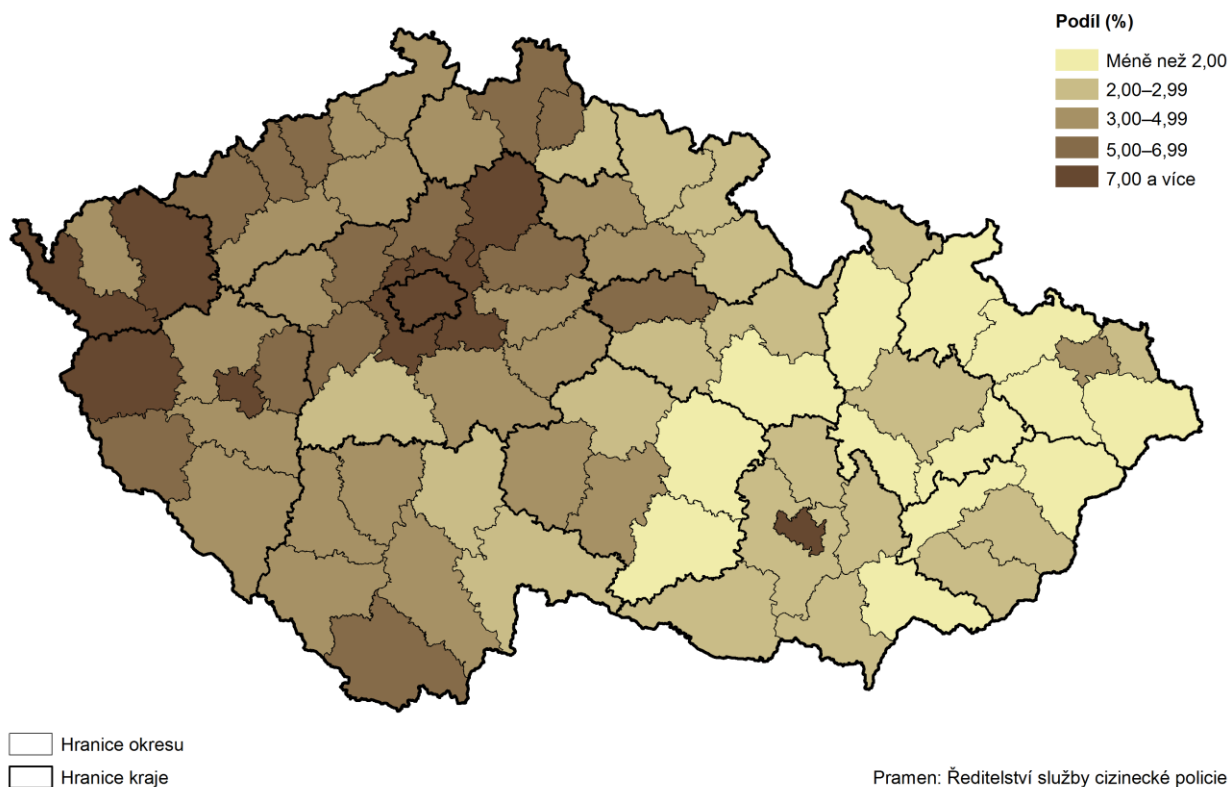
V Praze bylo v roce 2019 evidováno 210 483 cizinců, což představovalo 15,9 % obyvatel Prahy a 35,5 % cizinců evidovaných v Česku. Počet cizinců v Praze se od roku 2001 zvyšoval, mezi lety 2001 a 2019 se jejich počet zvýšil více než třikrát. Stejně tak se dlouhodobě zvyšoval podíl cizinců na celkovém počtu obyvatel v Praze, mezi lety 2009 a 2019 vzrostl o 3,2 p. b., a v mezikrajském srovnání byl dlouhodobě nejvyšší. Podle pohlaví převažovali mezi cizinci dlouhodobě muži.

Cizinci (bez osob s platným azylem) v hl. m. Praze v letech 2009–2019 (stav k 31. 12.)

Zdroj: ČSÚ

Cizinci podle okresů k 31. 12. 2019

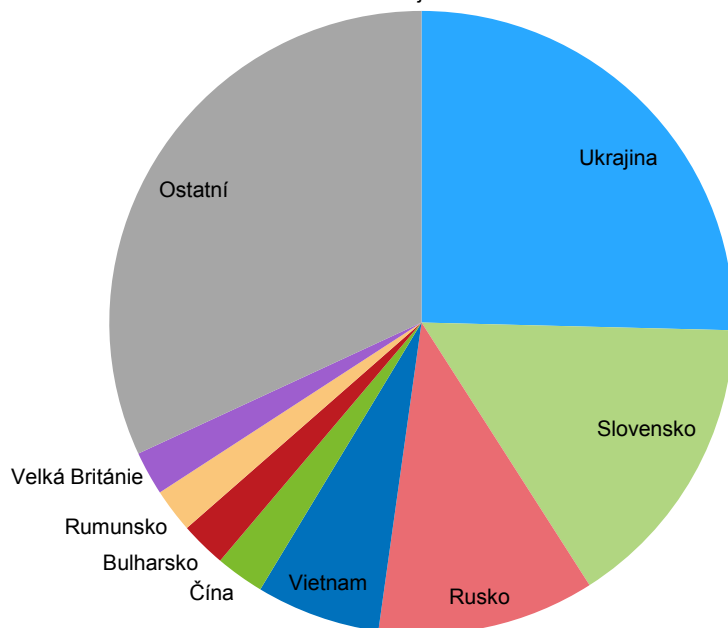

U cizinců mezi lety 2009 a 2019 vzrostl nejvíce podíl osob se státním občanstvím Slovenska a nejvíce klesl podíl osob s občanstvím Ukrajiny.

Mezi evidovanými cizinci v Praze byly v roce 2019 nejvíce zastoupeny osoby se státním občanstvím Ukrajiny (25,4 %), Slovenska (15,6 %), Ruska (11,3 %), Vietnamu (6,4 %) a Číny (2,5 %). Cizinci se státním občanstvím jiné země se podíleli 38,8 %. Oproti roku 2009 klesl podíl osob se státním občanstvím Ukrajiny (–8,5 p. b.), Vietnamu (–0,8 p. b.) a Ruska (–0,6 p. b.). Naopak se zvýšil podíl osob se státním občanstvím Slovenska (+3,4 p. b.).

Cizinci podle státního občanství (bez osob s platným azylem) v hl. m. Praze k 31. 12. 2019

Zdroj: ČSÚ

Demografické události

Počet sňatků se od roku 2013 zvyšoval.

V Praze bylo v roce 2019 uzavřeno 6 841 sňatků (podle trvalého bydliště ženicha), od roku 2001 bylo více sňatků uzavřeno pouze v roce 2007 (7 149 sňatků). Nejméně novomanželů vstoupilo do manželství v letech 2010–2014, kdy bylo uzavřeno méně než 6 tisíc sňatků ročně. Od roku 2013 měl počet sňatků rostoucí tendenci. V přepočtu na 1 000 obyvatel bylo v roce 2019 uzavřeno 5,2 sňatku, což byla nejvyšší dosažená hodnota od roku 2009.

Podíl svobodných mužů i žen vstupujících do sňatku se dlouhodobě zvyšoval.

Podle rodinného stavu snoubenců vstoupilo v Praze v roce 2019 do svého prvního sňatku 76,6 % ženichů a 79,1 % nevěst. V případě sňatku obou svobodných snoubenců současně se jednalo o 68,6 % všech nově uzavřených manželství. V pozici rozvedených vstoupilo do manželství 22,5 % ženichů a 19,8 % nevěst. V případě ovdovělých se jednalo o 1,0 % ženichů a 1,1 % nevěst. Do druhého a dalšího sňatku vstoupilo 23,4 % ženichů a 20,9 % nevěst. Z dlouhodobého hlediska se od roku 2001 zvyšoval podíl svobodných mužů i žen vstupujících do manželství, naopak se snižoval podíl rozvedených a ovdovělých ženichů a nevěst vstupujících do manželství. Dlouhodobě se zvyšoval také podíl prvních sňatků u ženichů i nevěst.

Dlouhodobě se zvyšoval podíl ženichů i nevěst ve věku 40 a více let

Z pohledu věkové struktury ženichů v Praze v roce 2019 vstupovali do manželství nejvíce muži ve věku 25–39 let (65,6 %), ve věku 40 let a více let jich bylo 31,0 % a zbylá 3,4 % připadla na ženichy ve věku do 24 let. Věková struktura nevěst se od ženichů příliš nelišila. Nevěst bylo v Praze v roce 2019 nejvíce ve věku 25–39 let (73,1 %), 40letých a starších bylo 20,2 % a ve věku do 24 let včetně bylo 6,8 %. Vývojovou tendencí věkového složení ženichů od roku 2014 bylo zvyšování podílu ve věku 40 a více let, snižování podílu ve věku 25–39 let a stagnace podílu ve věku do 24 let. U nevěst bylo tendencí od roku 2014 zvyšování jejich podílu ve věku 40 a více let, snižování jejich podílu ve věku 25–39 let a snižování podílu ve věku do 24 let. Průměrný věk snoubenců při prvním sňatku byl v Praze v roce 2019 u ženichů 33,8 let a u nevěst 31,4 let. Od roku 2001 se zvyšoval průměrný věk snoubenců při prvním sňatku.

Podíl ženichů i nevěst se státním občanstvím Česka dlouhodobě klesal.

Podle státního občanství se v Praze v roce 2019 na celkovém počtu ženichů podíleli ženichové se státním občanstvím Česka z 86,2 %, Slovenska z 3,0 %, Ukrajiny z 1,8 % a ostatních zemí z 9,1 %. U nevěst bylo složení podle státního občanství obdobné. Ženy se státním občanstvím Česka byly zastoupeny z 86,9 %, Slovenska z 3,7 %, Ukrajiny z 2,9 %, Ruska z 2,3 % a ostatních zemí z 4,2 %. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 byl pokles podílu ženichů i nevěst se státním občanstvím Česka na úkor ženichů a nevěst se státním občanstvím většiny ostatních zemí, zejména pak Slovenska, Ukrajiny a Ruska.

Počet rozvodů dlouhodobě klesal.

V roce 2019 bylo v Praze rozvedeno 2 743 manželství. Jednalo se o druhý nejnižší počet rozvodů od roku 2001. Nižšího počtu rozvodů bylo dosaženo pouze v roce 2016 (2 715 rozvodů). Počet rozvodů v Praze měl od roku 2001 klesající tendenci. V relativním vyjádření připadaly v Praze v roce 2019 na 1 000 obyvatel středního stavu 2,1 rozvody.

Podíl v pořadí druhých a dalších rozvodů se u mužů i žen dlouhodobě snižoval.

Z hlediska struktury rozvodů podle pořadí se v Praze v roce 2019 z celkového počtu rozvodů rozvedlo poprvé 80,1 % mužů a 82,5 % žen, po druhé se rozvedlo 17,7 % mužů a 15,7 % žen a nejméně po třetí se rozvedlo 2,2 % mužů a 1,8 % žen. S dlouhodobým poklesem počtu rozvodů od roku 2001 klesal podíl druhých a dalších rozvodů v pořadí u mužů i žen.

Dlouhodobě byla nejčastěji rozváděna manželství s délkou trvání 15 a více let.

Podle délky trvání manželství byla manželství v Praze v roce 2019 nejčastěji rozváděna po 15 a více letech (38,6 % rozvodů), poté manželství s délkou trvání 5–9 let (22,1 %). Dále následovaly rozvody manželství s délkou trvání do 4 let (20,3 %) a rozvody manželství, která trvala 10–14 let (19,0 %). Tato struktura se dlouhodobě podstatně nezměnila.

Nejčastěji byla dlouhodobě rozváděna manželství bez nezletilých dětí.

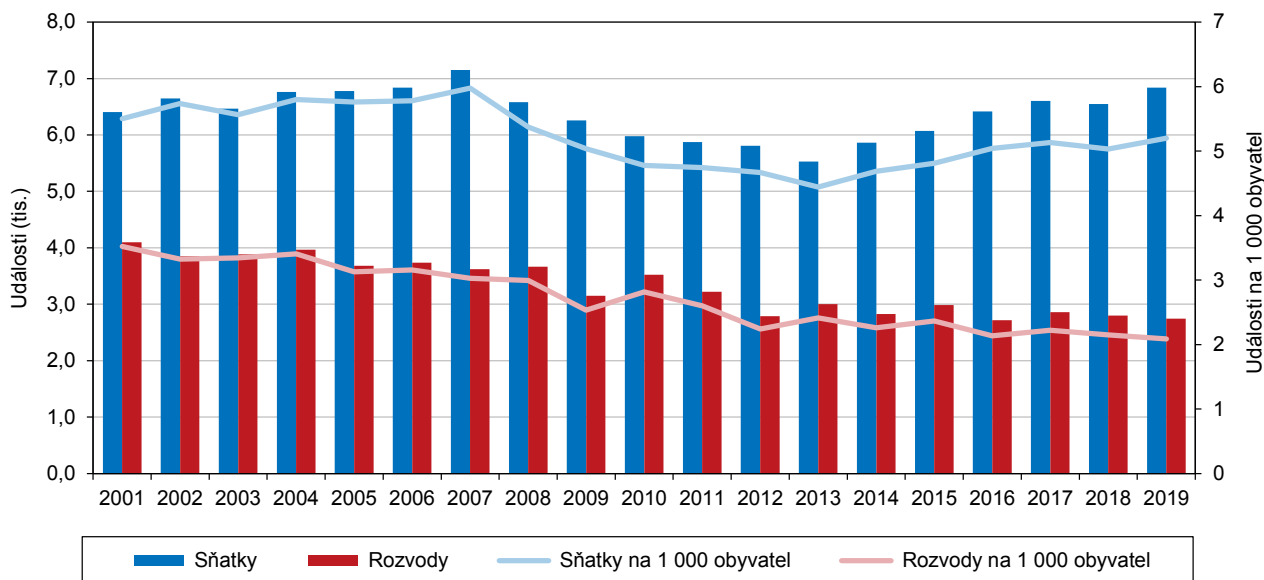
S ohledem na počet nezletilých dětí byla v Praze v roce 2019 nejčastěji rozvedena manželství bez nezletilých dětí (47,9 %). Vzhledem k vysokému zastoupení rozvodů po 15 a více letech trvání manželství patřily do této skupiny i rozvody manželství se zletilými dětmi. K rozvodům manželství s jedním nezletilým dítětem došlo v 25,3 % případů, se dvěma dětmi v 24,2 % a se třemi dětmi v 2,6 %. Struktura rozvodů podle počtu nezletilých dětí dlouhodobě nedoznala výraznějších změn.

Dlouhodobě se zvyšoval podíl rozvedených mužů i žen ve věku 40 a více let.

Z celkového počtu rozvodů v Praze v roce 2019 bylo nejvíce mužů ve věku 40–49 let (41,1 %), dále ve věku 50 a více let (28,1 %), a ve věku 30–39 let (26,2 %). Nejméně byli zastoupeni muži ve věku do 29 let (4,6 %). Velmi podobnou věkovou strukturu měly rozvedené ženy. Nejvíce žen bylo ve věkové skupině 40–49 let (38,7 %), dále v kategorii 30–39 let (32,0 %), a ve věku 50 a více let (20,1 %). Nejmenší zastoupení měla věková skupina do 29 let (9,2 %). Z dlouhodobého hlediska se od roku 2001 zvyšoval podíl rozvedených mužů ve věku 40 a více let, a naopak klesal jejich podíl ve věku do 39 let. U rozvedených žen byl vývoj stejný, rostl jejich podíl ve věku 40 a více let a klesal podíl ve věku do 39 let. Průměrný věk při prvním rozvodu byl v Praze v roce 2019 u mužů 45,5 roku a u žen 42,6 roku. Stejně jako u uzavíraných sňatků, tak i u rozvodů bylo dlouhodobou tendencí zvyšování průměrného věku při prvním rozvodu.

Sňatky a rozvody v hl. m. Praze v letech 2001–2019

Zdroj: ČSÚ

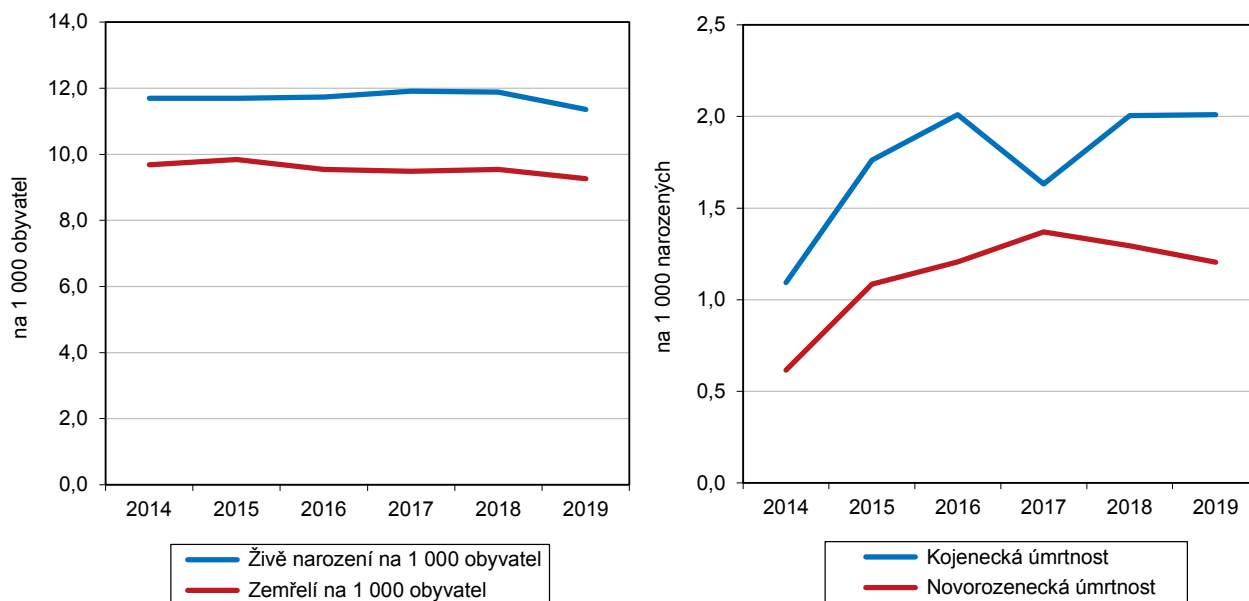
Počet živě narozených dětí se od roku 2014 téměř neměnil.

V roce 2019 se v Praze živě narodilo 14 933 dětí. Od roku 2014 se počet narozených dětí výrazněji nezměnil. Na 1 000 obyvatel středního stavu v roce 2019 připadalo 11,4 živě narozených.

Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v hl. m. Praze v letech 2014–2019

Zdroj: ČSÚ

Mezi živě narozenými dětmi dlouhodobě převažovali chlapci.

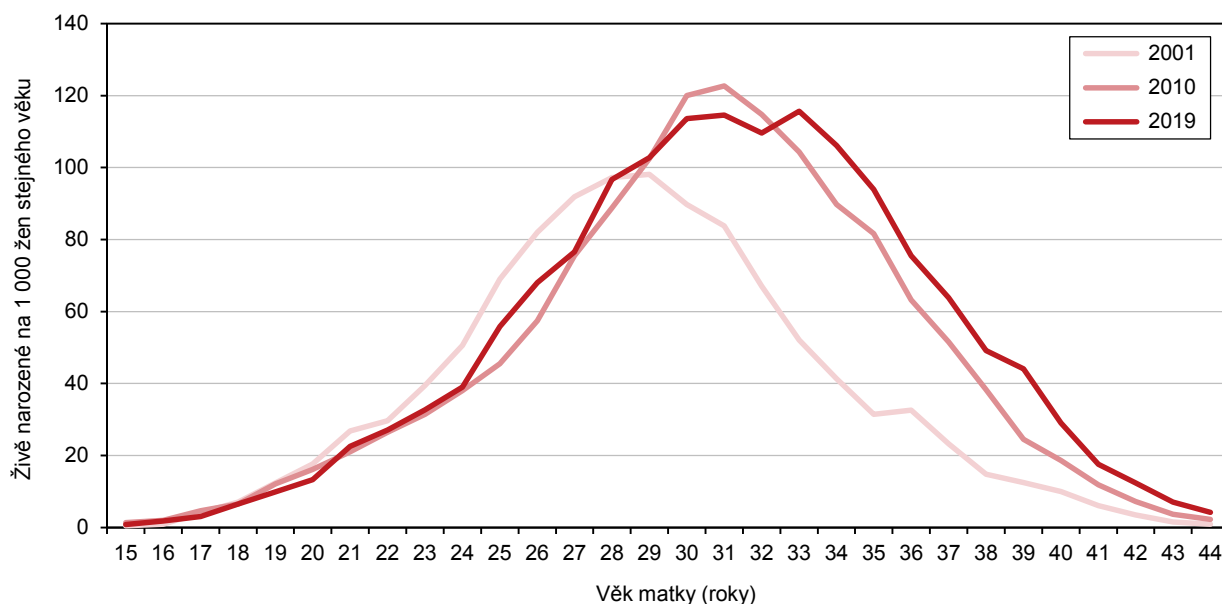
Mezi živě narozenými dětmi v roce 2019 převažovali chlapci (51,1 %) nad dívkami (48,9 %). Z celkového počtu živě narozených dětí byla více než polovina dětí narozena v pořadí jako první (52,4 %), dále pak jako druhá (37,2 %), třetí (8,5 %) a čtvrtá a další v pořadí (2,0 %). Tato struktura dlouhodobě nedoznala výraznějších změn.

Dlouhodobě se zvyšoval podíl dětí narozených matkám ve věku 30 a více let a také průměrný věk matky při narození prvního dítěte.

Podle věku matky se v roce 2019 nejvíce dětí živě narodilo matkám ve věku 30–34 let (40,3 %), dále ve věku 35–39 let (24,6 %), a následně ve věku 25–29 let (23,0 %). Výrazně méně dětí se narodilo matkám ve věku 40 let a více (6,3 %) a ve věku do 24 let (5,8 %). Dlouhodobým trendem od roku 2001 byl pokles podílu dětí narozených matkám ve věku do 29 let a nárůst podílu dětí narozených matkám ve věku 30 a více let. Docházelo tak k posouvání narození dětí do vyšších věkových kategorií žen. Průměrný věk matky při narození prvního dítěte v roce 2019 byl 31,3 let a od roku 2001 se meziročně zvyšoval.

Míry plodnosti podle věku matky v hl. m. Praze v letech 2001, 2010 a 2019

Zdroj: ČSÚ

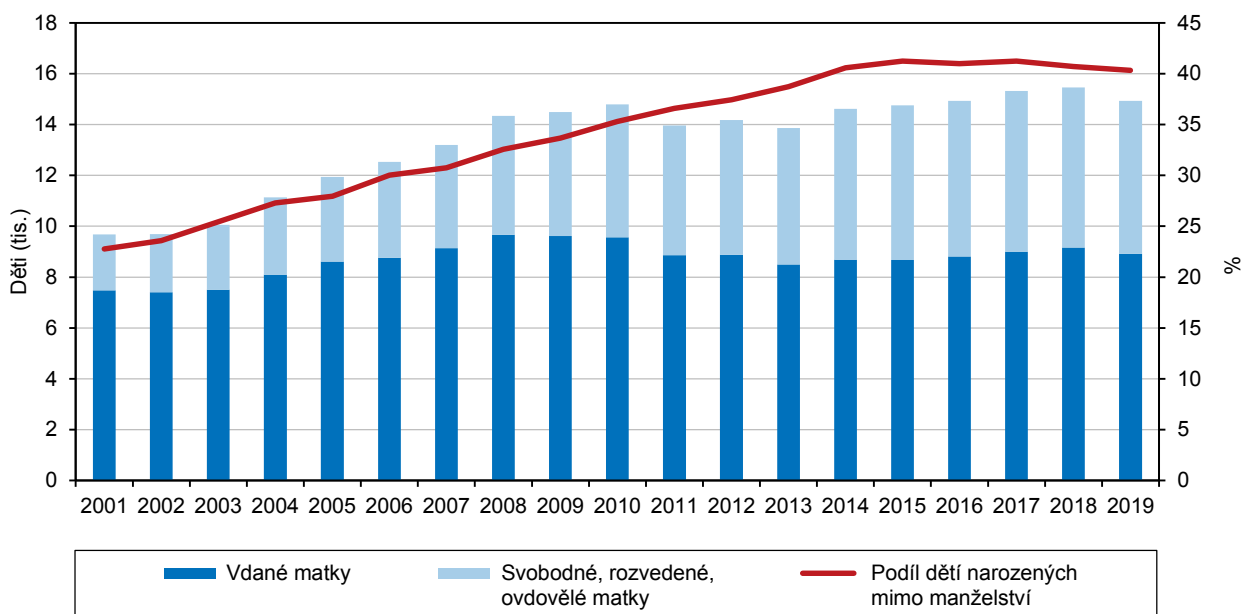

Podíl dětí narozených mimo manželství od roku 2014 stagnoval.

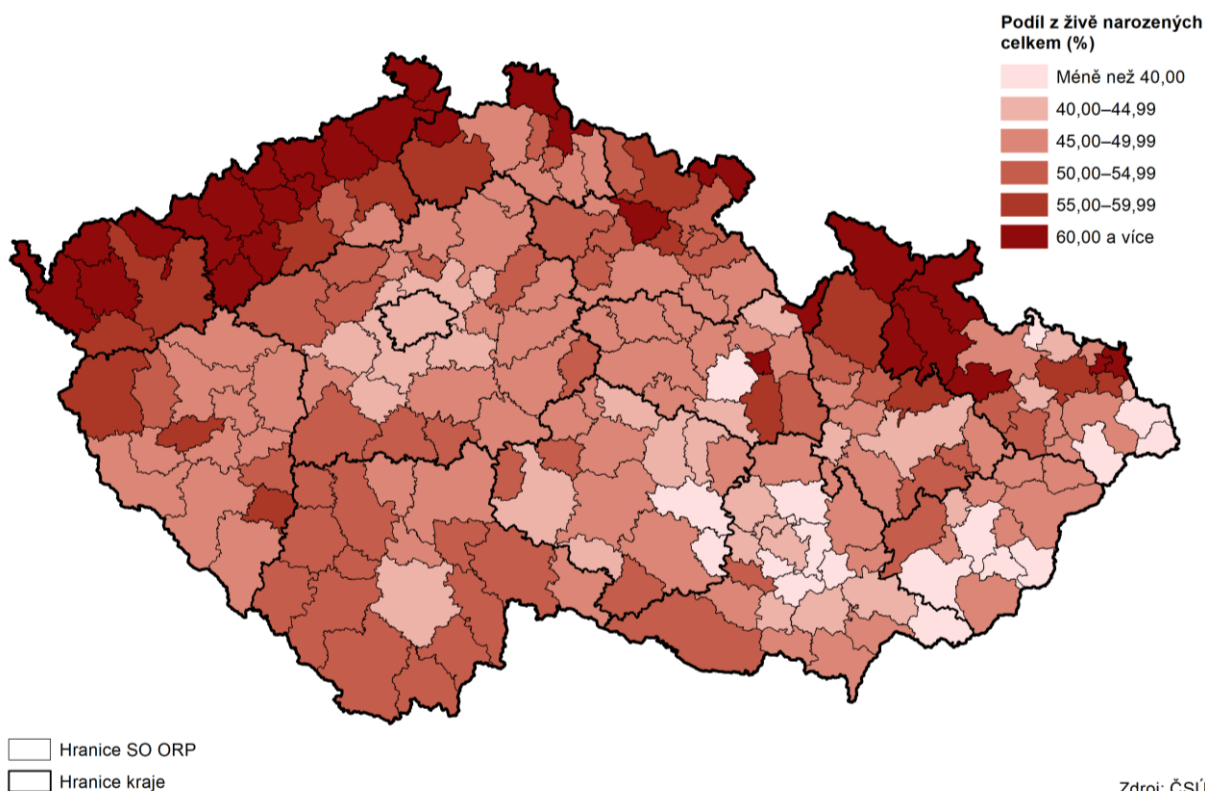
Z hlediska rodinného stavu matky se nejvíce dětí živě narodilo matkám vdaným (59,7 %) a svobodným (36,3 %). Mnohem méně dětí se narodilo rozvedeným či ovdovělým matkám (4,0 %). Mimo manželství se tedy živě narodilo v Praze v roce 2019 celkem 40,3 % dětí. Dlouhodobou tendencí bylo zvyšování podílu dětí narozených svobodným matkám spolu s klesáním podílu dětí narozených vdaným matkám, od roku 2014 však podíl dětí narozených matkám v obou kategoriích stagnoval.

Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v hl. m. Praze v letech 2001–2019

Zdroj: ČSÚ

Živě narození mimo manželství ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2019

Zdroj: ČSÚ

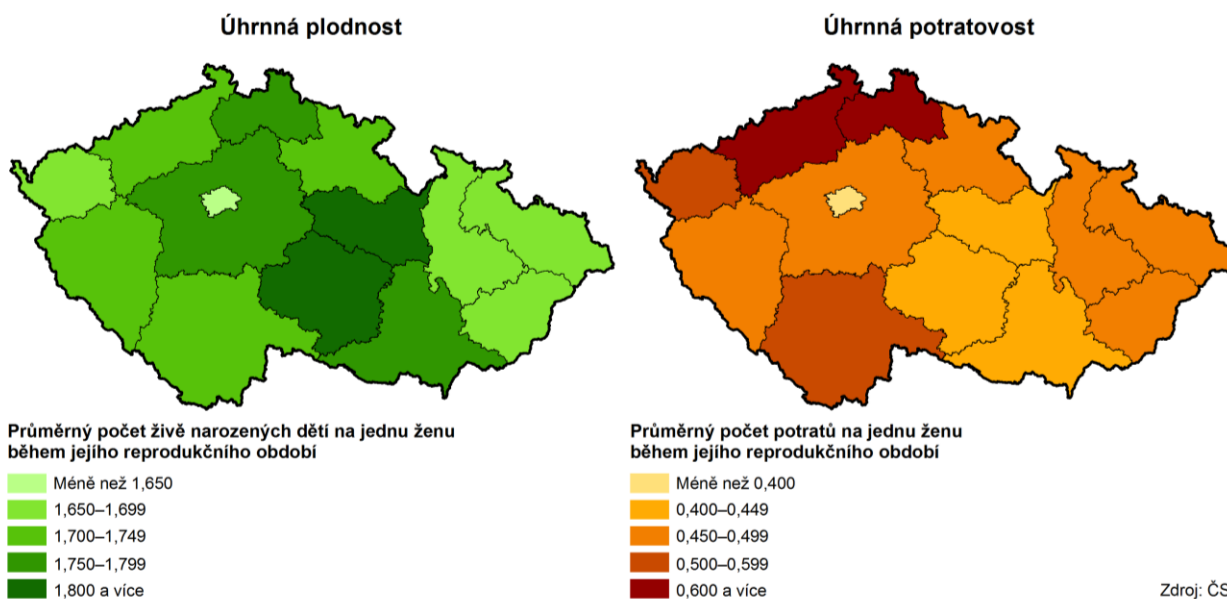
Úhrnná plodnost žen se dlouhodobě zvyšovala.

Úhrnná plodnost představuje průměrný počet dětí připadající na jednu ženu při zachování věkově specifických měr plodnosti daného roku. V roce 2019 dosahovala úhrnná plodnost v Praze hodnoty 1,521 narozeného dítěte na 1 ženu. Dlouhodobým trendem od roku 2001 bylo zvyšování míry úhrnné plodnosti.

Počet potratů se dlouhodobě snižoval.

V Praze bylo v roce 2019 uskutečněno 3 670 potratů. Z dlouhodobého pohledu docházelo od roku 2001 ke snižování počtu potratů. V relativním vyjádření se v roce 2019 jednalo o úhrnnou potratovost ve výši 0,392 potratu na jednu ženu. Pro úhrnnou potratovost platila stejná vývojová tendence jako u počtu potratů. Počet potratů na 100 narozených dětí dosahoval v Praze v roce 2019 hodnoty 24,5. Z dlouhodobého hlediska docházelo v Praze k poklesu hodnoty tohoto přepočtu.

Úhrnná plodnost a úhrnná potratovost v krajích v roce 2019

Dlouhodobě klesal podíl umělých přerušení těhotenství, naopak se zvyšoval podíl samovolných potratů.

Mezi potraty v Praze v roce 2019 převládala umělá přerušení těhotenství (UPT), která tvořila 56,3 % všech případů. Samovolné potraty tvořily ve stejném roce 38,7 % všech případů a ostatní druhy potratů se podílely 5,0 %. Dlouhodobou vývojovou tendencí od roku 2001 byl pokles podílu umělých přerušení těhotenství a naopak růst podílu samovolných potratů.

Počet zemřelých se dlouhodobě neměnil.

Počet zemřelých v Praze v roce 2019 činil 12 178 osob. Počet zemřelých se od roku 2006 pohyboval okolo 12 tis. osob za rok. Vzhledem k tomu, že se zvyšoval počet obyvatel, snižoval se počet zemřelých připadajících na 1 000 obyvatel. V roce 2019 připadalo v Praze na 1 000 obyvatel 9,3 zemřelých osob.

Podíl zemřelých osob ve věku 65 a více let se dlouhodobě zvyšoval.

Z celkového počtu 12 178 zemřelých osob v Praze v roce 2019 bylo 48,5 % mužů. Od roku 2001 se podíl zemřelých mužů a žen téměř nezměnil. Mezi zemřelými v Praze v roce 2019 převažovali muži nad ženami ve věkových skupinách od 5 do 79 let. Mezi zemřelými ve věku 80 a více let bylo více žen v porovnání s muži, protože obecně se muži dožívají nižšího věku než ženy. Z celkového počtu zemřelých v Praze v roce 2019 bylo ve věku 65 a více let 85,6 %. Tento podíl se dlouhodobě zvyšoval. Z celkového počtu zemřelých v Praze v roce 2019 ve věku 65 a více let převažovaly ženy (54,2 %).

Dlouhodobě klesal počet zemřelých na nemoci oběhové soustavy

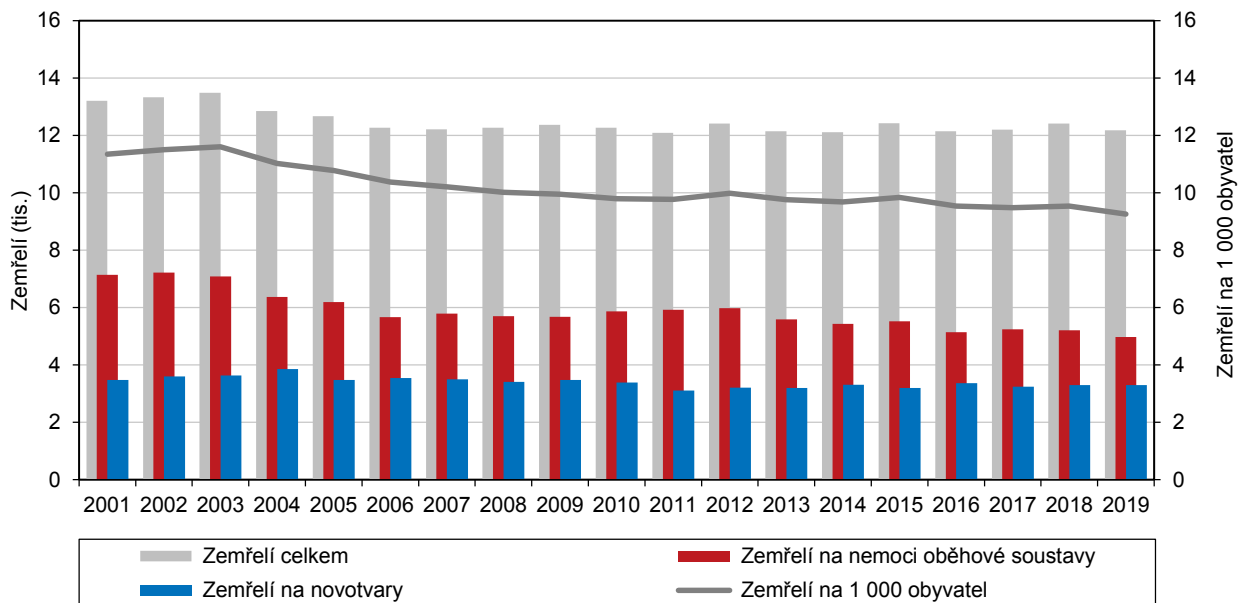
Mezi nejčastější příčiny úmrtí patřily nemoci oběhové soustavy a novotvary. V Praze zemřelo v roce 2019 na nemoci oběhové soustavy 4 980 osob (tj. 40,9 %) a na novotvary zemřelo 3 301 osob (tj. 27,1 %). Z dlouhodobého hlediska od roku

a stagnoval počet zemřelých na novotvary.

2001 klesá počet zemřelých na nemoci oběhové soustavy a stagnuje počet zemřelých na novotvary.

Zemřelí v hl. m. Praze v letech 2001–2019

Zdroj: ČSÚ

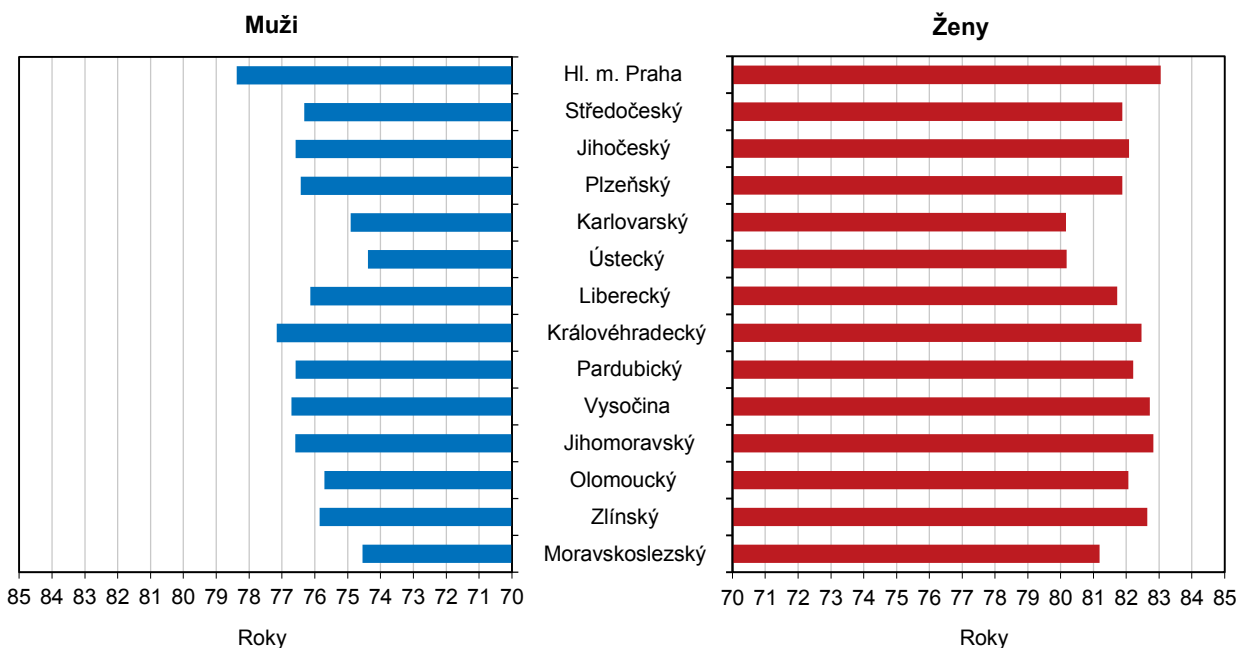

Naděje dožití pro osoby ve věku 65 let se dlouhodobě zvyšovala.

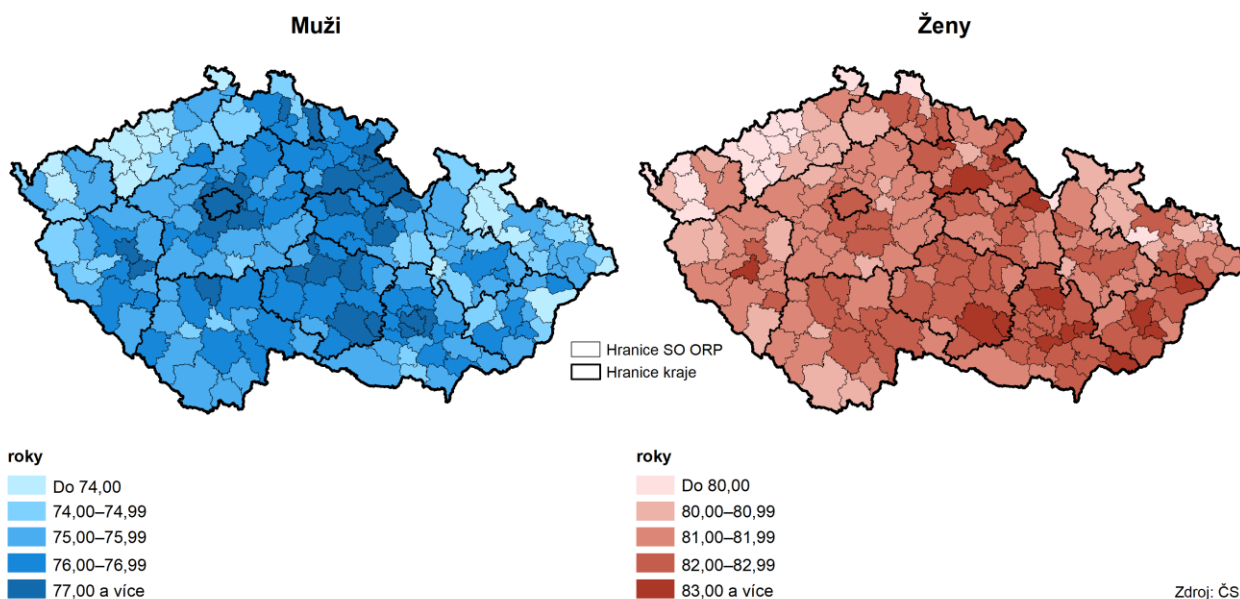
Naděje dožití při narození byla v Praze v roce 2019 u mužů 78,4 let a u žen 83,0 let, v mezikrajském srovnání se u obou pohlaví jednalo o nejvyšší hodnoty. Pro obyvatele Prahy ve věku 65 let byla naděje dožití v roce 2019 u mužů 17,4 let a u žen 20,5 let. Dlouhodobým trendem od roku 2001 bylo zvyšování naděje dožití při narození i u osob ve věku 65 let, což platí pro obě pohlaví.

Naděje dožití při narození podle pohlaví podle krajů v letech 2018–2019

Zdroj: ČSÚ

Naděje dožití při narození podle pohlaví ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v letech 2015 až 2019

Od roku 2015 se počet přistěhovalých osob zvyšoval.

Do Prahy se v roce 2019 přistěhovalo 42 328 osob. Z hlediska vývoje počet přistěhovalých v letech 2001–2007 kolísal, v letech 2008–2011 klesl, mezi lety 2012 a 2014 opět kolísal a od roku 2015 měl rostoucí tendenci.

Mezi přistěhovalými převažovali muži v letech 2001–2010 a 2016–2019.

Z celkového počtu přistěhovalých do Prahy v roce 2019 bylo 53,0 % mužů. Z pohledu vývoje celkového počtu přistěhovalých osob v letech 2001–2010 výrazněji převažovali muži, v letech 2011–2015 byly nepatrně více zastoupeny ženy. Od roku 2016 převládali muži a jejich podíl se meziročně zvyšoval.

Od roku 2015 se zvyšoval podíl přistěhovalých ve věku 15–64 let.

Z hlediska věkové struktury přistěhovalých osob do Prahy v roce 2019 se jednalo převážně o osoby ve věku 15–64 let (84,5 %), děti ve věku 0–14 let tvořily 13,3 % přistěhovalých a osoby ve věku 65 let a více se podílely pouze 2,2 %. Podíl osob ve věku 15–64 let se v období let 2001–2006 meziročně zvyšoval, v letech 2007–2011 se meziročně snižoval, v letech 2012–2014 kolísal a od roku 2015 se meziročně zvyšoval. V podrobnějším členění věkové struktury do pětiletých skupin bylo v Praze v roce 2019 nejvíce přistěhovalých ve věku 25–29 let (19,6 %), 30–34 let (16,7 %) a 20–24 let (11,4 %).

Mezi přistěhovalými dlouhodobě početně převažovaly osoby z ostatních krajů Česka nad osobami ze zahraničí.

Z celkového počtu přistěhovalých osob do Prahy v roce 2019 bylo z ostatních krajů Česka 20 027 osob (47,3 %) a ze zahraničí 22 301 osob (52,7 %). Z celkového počtu přistěhovalých osob z ostatních krajů Česka se nejvíce osob přistěhovalo ze Středočeského kraje (36,8 %). V rámci zahraniční migrace se nejvíce osob přistěhovalo z Ukrajiny (26,3 %). V letech 2012–2019 převažoval počet přistěhovalých z ostatních krajů ČR nad počtem přistěhovalých ze zahraničí, vyjma uvedeného roku 2019 a roku 2014 (49,7 % z ostatních krajů ČR).

Počet vystěhovalých osob z Prahy dlouhodobě kolísal.

Z Prahy se v roce 2019 vystěhovalo 29 438 osob. V letech 2001–2019 počet vystěhovalých osob kolísal. Nejvíce osob se z Prahy vystěhovalo v roce 2006 a to 38 801.

Podíl žen na celkovém počtu vystěhovalých osob se dlouhodobě zvyšoval.

Mezi vystěhovalými z Prahy bylo v roce 2019 nepatrně více žen (50,5 %). V letech 2001–2014 mezi vystěhovalými více či méně výrazně převažovali muži. Od roku 2015 bylo zastoupení obou pohlaví téměř vyrovnané.

Mezi vystěhovalými převažovaly dlouhodobě osoby v mladším produktivním věku.

Mezi vystěhovalými z Prahy v roce 2019 bylo 72,2 % osob ve věku 15–64 let, 20,4 % dětí ve věku 0–14 let a 7,4 % osob ve věku 65 a více let. Podle pětiletých věkových skupin byl nejvyšší podíl vystěhovalých ve věku 30–34 let (13,5 %), 25–29 let (12,2 %) a 35–39 let (11,2 %). Velmi podobné věkové složení vystěhovalých osob bylo ve všech letech období 2014–2019.

Vystěhovalé osoby z Prahy se dlouhodobě stěhovaly především do ostatních regionů Česka.

Z celkového počtu vystěhovalých osob se z Prahy v roce 2019 vystěhovalo do ostatních krajů ČR 21 964 osob (74,6 %) a do zahraničí 7 474 osob (25,4 %). Z celkového počtu vystěhovalých osob do ostatních krajů Česka se nejvíce osob vystěhovalo do Středočeského kraje (67,4 %). V rámci zahraniční migrace se nejvíce osob vystěhovalo na Ukrajinu (19,6 %). V období let 2014–2019 převažoval podíl vystěhovalých do ostatních krajů ČR, pohyboval se okolo 75 %.

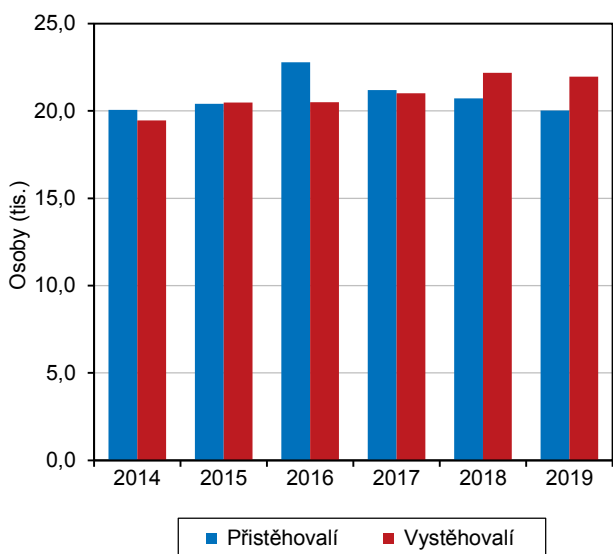
Praha měla dlouhodobě výrazně vyšší migrační saldo zahraničního stěhování než stěhování s ostatními kraji Česka.

Praha vykazovala v roce 2019 u vnitřní migrace záporný přírůstek stěhováním (–1 937 osob) a u zahraniční migrace vykazovala přírůstek kladný (+14 827 osob). Stejně tomu bylo i v roce 2018 (–1 458 osob vnitřní migrací, +12 534 osob zahraniční migrací) a v roce 2015 (–73 osob vnitřní migrací, +6 104 osob zahraniční migrací). V ostatních letech období 2014–2019 bylo migrační saldo u obou složek kladné.

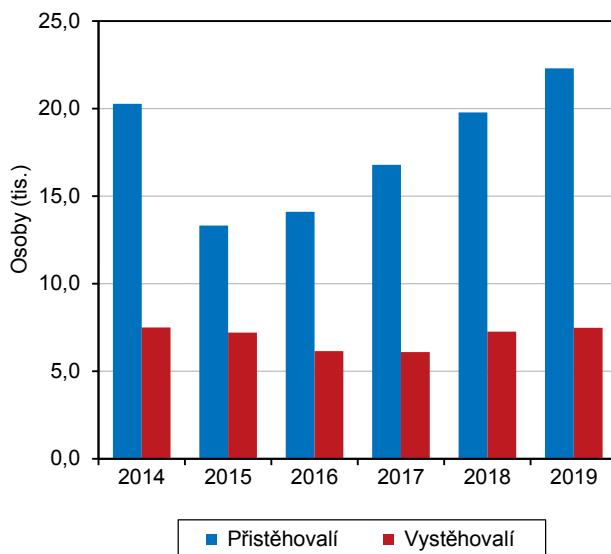
Migrace v hl. m. Praze v letech 2014–2019

Zdroj: ČSÚ

Vnitřní stěhování (přes hranice kraje v rámci ČR)

Zahraněční stěhování

Věková struktura, index stáří, naděje dožití

Podíl osob ve věku 0–14 let a 65 a více let v letech 2001–2007 klesl, naopak v letech 2008–2019 vzrostl.

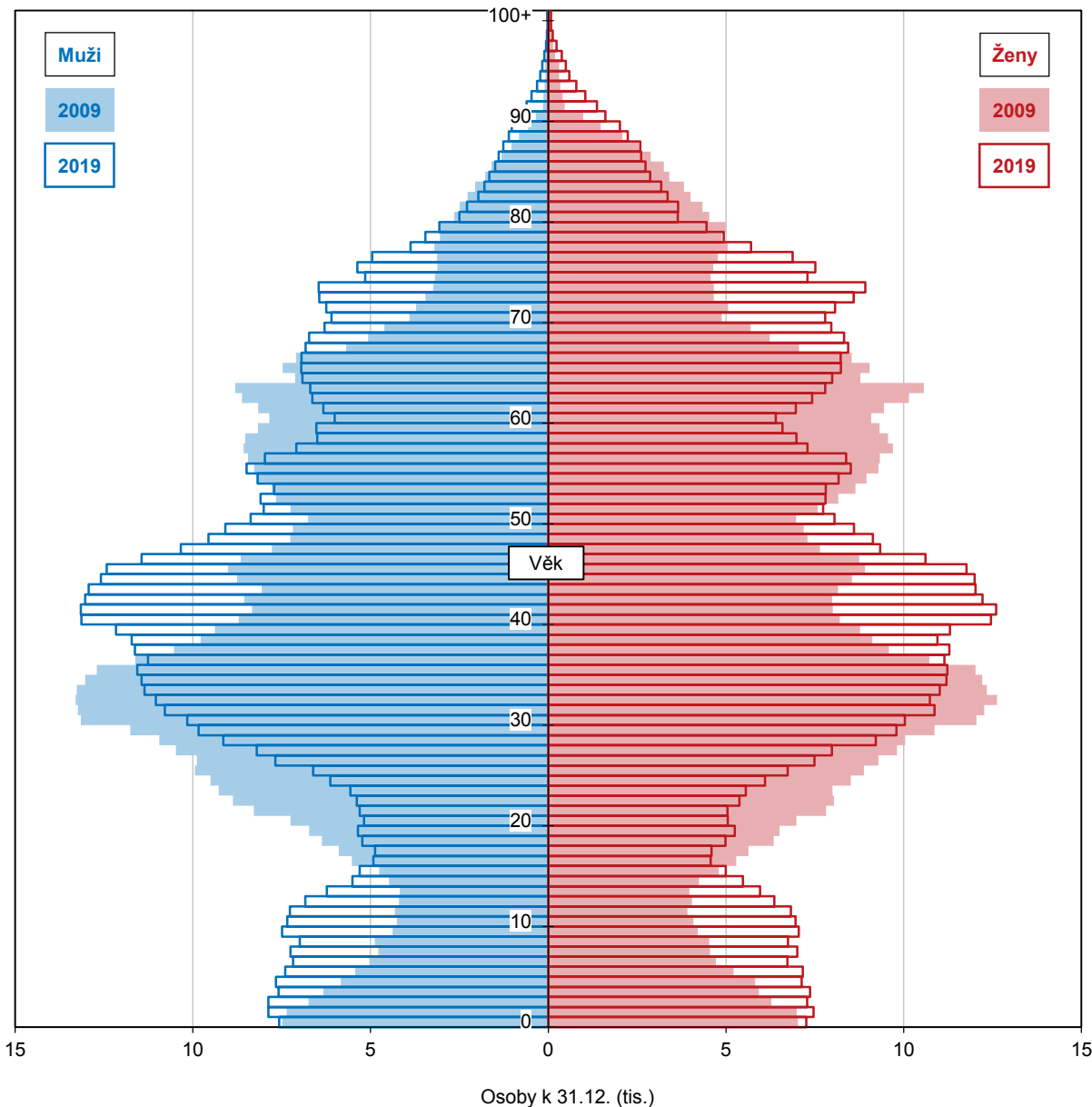
Z hlediska vývoje základních věkových skupin obyvatelstva hl. m. Prahy došlo v letech 2001–2007 k poklesu podílu osob ve věku 0–14 let (z 13,2 % na 12,1 %) a ve věku 65 a více let (z 16,1 % na 15,6 %) spolu s nárůstem podílu osob ve věku 15–64 let (ze 70,6 % na 72,3 %). Naopak v období let 2008–2019 se zvýšil podíl obyvatel ve věku 0–14 let (z 12,2 % na 15,9 %) a ve věku 65 a více let (z 15,8 % na 19,0 %) spolu s tím se snížil podíl obyvatel ve věku 15–64 let (ze 72,0 % na 65,3 %), přestože tato věková skupina vykazovala od roku 2002 kladné migrační

saldo. Ačkoliv skupina obyvatel ve věku 65 a více let vykazovala v letech 2001–2019 záporný přírůstek stěhováním, od roku 2011 docházelo k výraznějšímu zvyšování podílu osob v této věkové skupině, což bylo zapříčiněno zejména skutečností, že se do tohoto věku dostávala početně silná generace osob narozených v poválečných letech, u které se zvyšovala naděje dožití.

Věkové složení obyvatel hl. m. Prahy v letech 2009 a 2019

Zdroj: ČSÚ

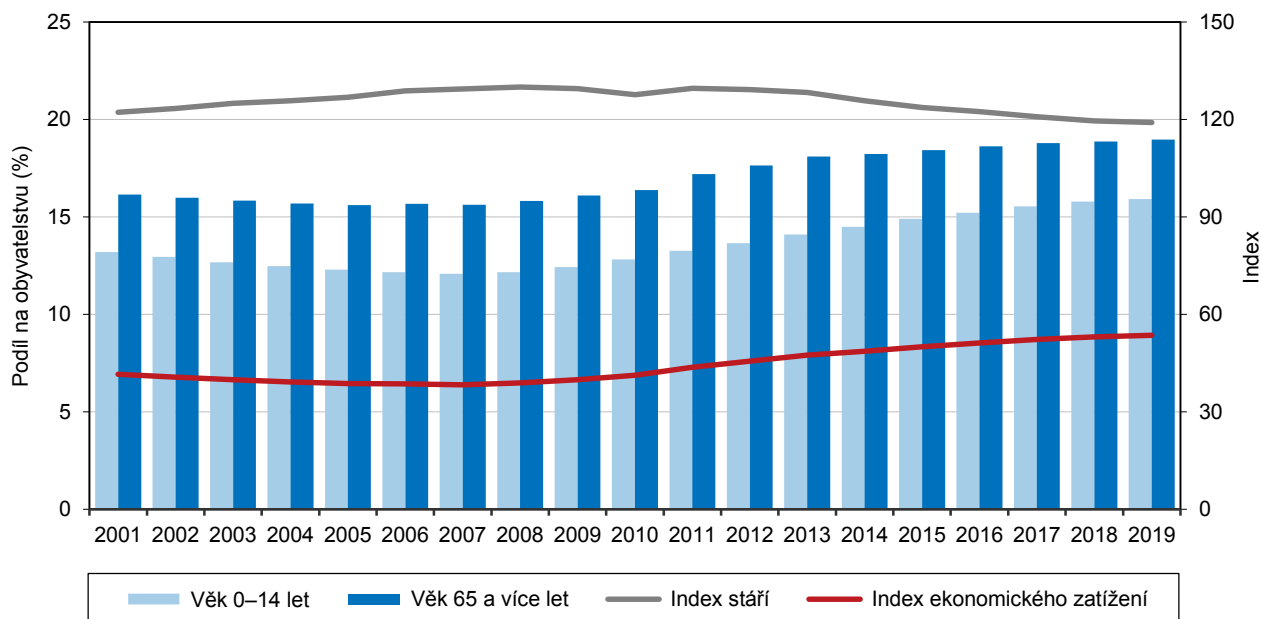

Mezi lety 2009 a 2019 se nejvíce zvýšil podíl osob ve věkových skupinách 40–44 let, 70–74 let a 10–14 let a naopak nejvíce poklesl podíl osob ve věku 20–24 let, 30–34 let a 60–64 let.

Podle pětiletých věkových skupin byly osoby v Praze v roce 2019 zastoupeny nejvíce ve věku 40–44 let (9,5 %), 35–39 let (8,6 %), 30–34 let (8,2 %) a 45–49 let (7,7 %). V každé z uvedených věkových skupin bylo více než 100 tisíc osob. Stejně věkové skupiny byly nejčastěji zastoupeny i u obou pohlaví zvlášť. Oproti věkové struktuře z roku 2009 došlo k nejvýraznějšímu nárůstu podílu osob ve skupině 40–44 let (+2,9 p. b.), 70–74 let (+2,1 p. b.), 10–14 let (+1,6 p. b.), 5–9 let (+1,5 p. b.), a 45–49 let (+1,3 p. b.). Naopak k největšímu poklesu došlo u věkových skupin 20–24 let (–2,5 p. b.), 30–34 let (–2,0 p. b.), 60–64 let (–1,9 p. b.).

Věková struktura a věkové indexy obyvatel v hl. m. Praze v letech 2001–2019 (stav k 31. 12.)

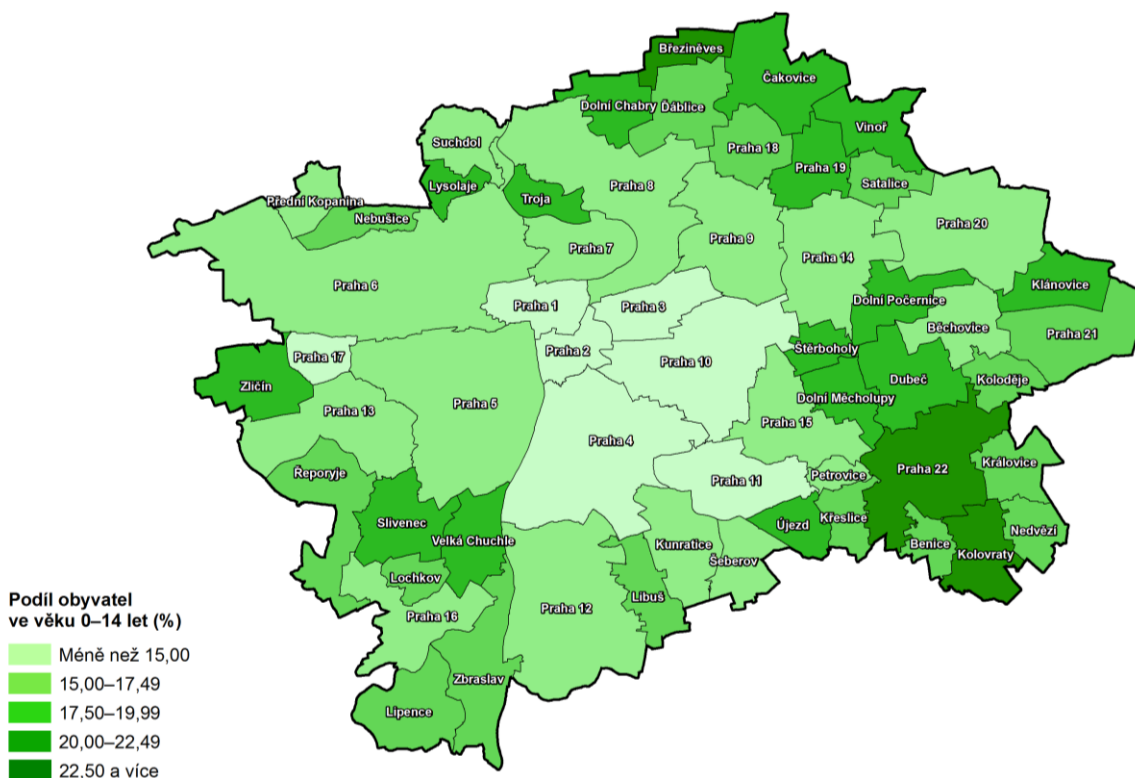
Zdroj: ČSÚ

Podíl dětí ve věku 0–14 let byl v Praze v roce 2019 nejvyšší v migračně atraktivních okrajových městských částech.

Nejvyšší podíl dětí ve věku 0–14 let byl v Praze v roce 2019 v okrajových městských částech, do kterých se stěhovaly mladé rodiny s dětmi, konkrétně to byly městské části Praha-Březiněves (23,8 %), Praha-Kolovraty (23,6 %), Praha 22 (22,6 %), Praha-Vinoř (22,3 %) a Praha-Dolní Počernice (22,1 %). Nejnižší podíl osob ve věku 0–14 let byl v populačně největších městských částech, které měly dlouhodobě starou věkovou strukturu, jednalo se o Prahu 1 (11,5 %), Prahu 2 (13,4 %), Prahu 3 (13,7 %), Prahu 4 (14,6 %), Prahu 10 a Prahu 11 (14,9 %).

Děti v městských částech hlavního města Prahy k 31. 12. 2019

Zdroj: ČSÚ

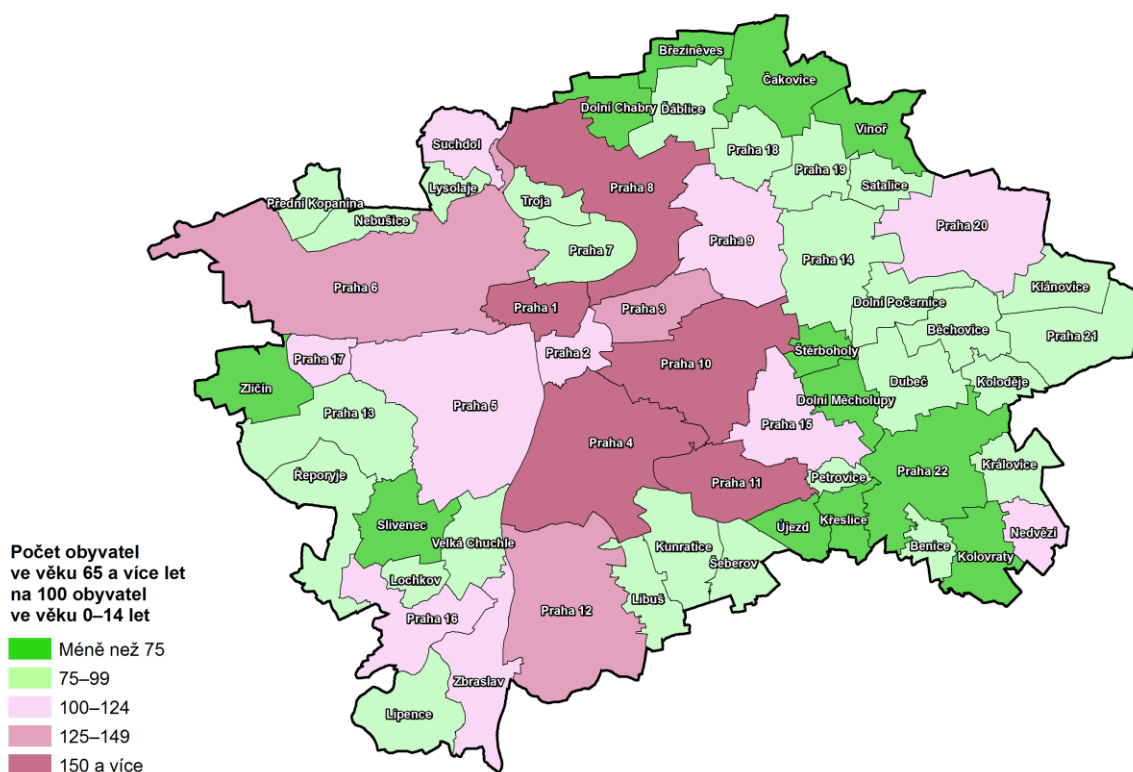
Průměrný věk se dlouhodobě téměř nezměnil.

Průměrný věk obyvatel Prahy v roce 2019 byl 41,9 let. Od roku 2001 se jeho hodnota skoro nezměnila. Index stáří (tj. počet osob ve věku 65 a více let připadající na 100 osob ve věku 0–14 let) nabýval v Praze v roce 2019 hodnoty 119,1. Jednalo se o nejnižší hodnotu od roku 2001. Index stáří v letech 2001–2008 vzrostl, mezi lety 2009 a 2010 jeho hodnota kolísala a v období let 2011–2019 došlo k poklesu hodnoty.

Městskou částí s nejnižším indexem stáří v roce 2019 byla Praha 22.

Na řádovostní úrovni městských částí Prahy byl v roce 2019 počet osob ve věku 65 a více let nad počtem osob ve věku 0–14 let v 18 z nich. Nejvyšší index stáří vykazovaly městské části Praha 11 (166,8), Praha 4 (156,0), Praha 1 (151,5), Praha 10 (149,7) a Praha 8 (149,3). Nejnižší index stáří byl v městských částech Praha 22 (50,3), Praha-Dolní Měcholupy (50,9), Praha-Březiněves (51,3), Praha-Vinoř (55,1) a Praha-Kolovraty (56,9).

Index stáří v městských částech hlavního města Prahy k 31. 12. 2019

Zdroj: ČSÚ

Index ekonomického zatížení měl v posledním desetiletí rostoucí tendenci.

Index ekonomického zatížení (tj. počet dětí ve věku 0–14 let a osob ve věku 65 a více let připadající na 100 osob ve věku 15–64 let) dosáhl v roce 2019 hodnoty 53,6. Jednalo se o nejvyšší hodnotu od roku 2001. V letech 2001–2010 dosahoval uvedený index hodnoty okolo 40, mezi lety 2011 a 2019 se jeho hodnota zvýšila.

Projekce obyvatelstva

Počet obyvatel Prahy by měl být v roce 2070 vyšší než v roce 2019.

Hlavní město Praha by mělo v roce 2070 patřit mezi čtyři kraje, jejichž počet obyvatel by měl být vyšší, než byl v roce 2019. Ke zvýšení počtu obyvatel by mělo přispět zejména předpokládané vysoké kladné saldo stěhování se zahraničím a přirozený přírůstek obyvatelstva.

Úhrnná plodnost by se měla do roku 2050 mírně zvýšit.	Projekce předpokládá mírný růst úrovně úhrnné plodnosti. Od roku 2019, kdy dosahovala hodnoty 1,57, se očekává její zvýšení na hodnotu 1,60 v roce 2050. Přesto by se i v roce 2050 mělo jednat v mezikrajském srovnání z pohledu hl. m. Prahy o nejnižší hodnotu. Projekce dále předpokládá mírné zvýšení průměrného věku matky při porodu a to na 32,1 let v roce 2050 (v roce 2019 to bylo 31,7 let). Vývoj plodnosti byl projektován pouze do roku 2050. Díky rostoucí neurčitosti vývoje ve vzdálenější budoucnosti nebylo již možné vytvářet spolehlivé předpoklady dalšího vývoje. V tomto období budou rodit převážně ženy, které nyní ještě nejsou na světě a jejich reprodukční režim tak může být výrazně odlišný od současného.
Naděje dožití by se měla do roku 2050 zvýšit.	Úroveň úmrtnosti, měřena ukazatelem naděje dožití při narození, patřila v Praze dlouhodobě k nejlepším mezi kraji. Projekce předpokládá trend rostoucí naděje dožití při narození pro obě pohlaví, u mužů na 86,2 let a u žen na 89,5 let, přičemž v průběhu let by mělo docházet ke sblížení jejich hodnot. Rozdíly v naději dožití mužů a žen by v Praze měly být i nadále nejnižší v mezikrajském srovnání.
Celkový přírůstek obyvatelstva Prahy do roku 2070 by měl být druhý nejvyšší v mezikrajském srovnání.	Podle projekce by na území Prahy mělo být na konci roku 2070 evidováno přibližně 1, 720 mil. osob, což by oproti počátečnímu stavu projekce mělo představovat nárůst o 411 tisíc osob (druhý nejvyšší nárůst mezi kraji). Praha by měla být v celém projekčním období krajem s druhým nejvyšším počtem obyvatel po Středočeském kraji, a mělo by tomu tak být i v roce 2070.
Praha by do roku 2070 měla být jediným krajem s kladným přirozeným přírůstkem.	Přirozenou měnou by Praha měla do roku 2070 získat 64 tisíc osob, a měla by se tak stát jediným krajem, který bude vykazovat kladný přirozený přírůstek v projektovaném období. Z hlediska vývoje v průběhu let se očekává kladný přirozený přírůstek až do roku 2060, poté by měl převažovat počet zemřelých nad počtem živě narozených dětí.
Zvyšování počtu živě narozených dětí se očekává mezi lety 2032 a 2070.	V prvních dvanácti letech projekce je očekáván pokles počtu živě narozených dětí, nejméně živě narozených dětí by se mělo narodit v roce 2031, kdy by měl být jejich počet oproti stavu v roce 2019 nižší o 12,1 %. Od roku 2032 je očekáváno zvýšení porodnosti, protože se v projekci předpokládá jednotný reprodukční režim všech žen bez ohledu na jejich původ a důvod migrace (mnohdy pracovní). U počtu zemřelých osob se očekává neustálý mírný nárůst až do roku 2070.
Migrací by Praha měla do roku 2070 získávat nové obyvatele ze zahraniční, naopak by měla ztrácet obyvatele stěhováním s ostatními kraji Česka.	Podle projekce by se měl celkový počet obyvatel Prahy zvýšit především vlivem zahraniční migrace, a to o 439 tisíc osob, což by mělo být nejvíce ze všech krajů. Naopak vnitřním stěhováním by Praha měla přijít o přibližně 92 tisíc obyvatel, což by mělo představovat nejvyšší ztrátu mezi kraji. Předpokladem projekce je, že saldo zahraniční migrace by mělo v jednotlivých letech dosahovat přibližně 7,4 až 10,4 tisíce osob, saldo vnitřní migrace (stěhování z ostatních krajů Česka) by mělo v Praze být -1,1 až -2,3 tisíce osob v jednotlivých letech projekce.
Do roku 2070 by se měl výrazně zvýšit podíl obyvatel ve věku 65 a více let, naopak by se měl snížit podíl dětí ve věku 0–14 let a podíl osob ve věku 15–64 let.	Projekce předpokládá také změny ve věkovém složení obyvatelstva Prahy. Očekává se, že podíl dětí ve věku 0–14 let klesne a to z 15,8 % v roce 2019 na 14,2 % v roce 2071. Podíl osob ve věku 15–64 let by měl klesnout z 65,3 % v roce 2019 na 60,1 % v roce 2071, přesto by měl být v roce 2071 nejvyšší ze všech krajů. A podíl osob ve věku 65 let a více by měl vzrůst z 18,9 % v roce 2019 na 25,7 % v roce 2071, i tak by měl být spolu se Středočeským krajem v mezikrajském srovnání nejnižší.
Obyvatelstvo Prahy by mělo do roku 2070 výrazně zestárnout.	Stárnutí populace, které bude podle projekce v následujících letech probíhat, lze charakterizovat pomocí změny indexu stárání, změny průměrného věku a změny indexu ekonomického zatížení. Index stárání je podíl, který udává počet osob ve věku

65 a více let připadající na 100 dětí ve věku 0–14 let. Odhaduje se, že v roce 2071 bude na 100 osob ve věku 0–14 let připadat 180,3 osob ve věku 65 a více let (v roce 2019 byl index stáří 119,6). Na stárnutí obyvatelstva ukazuje také vývoj průměrného věku obyvatelstva, který by se měl zvýšit ze 41,9 let v roce 2019 na 46,0 let v roce 2071 (45,0 let pro muže a 47,0 let pro ženy v roce 2071). V jednotlivých letech projekčního období by se Praha měla střídat se Středočeským krajem na pozici kraje s nejnižším průměrným věkem obyvatel. Zvýšit by se měl také index ekonomického zatížení, který udává počet osob ve věku 0–19 let a 65 a více let připadající na počet osob ve věku 20–64 let. Podle projekce by v roce 2071 mělo na 100 osob ve věku 20–64 let připadat 81,6 osob ve věku 0–19 a 65 a více let (v roce 2019 je to 62,1 osob).